

SUSANNA ISERN

CARLES DALMAU
I NIL LÓPEZ

Missions especials

MAGIC ANIMALS

LA SENDA DELS VOLCANS

Estrella Polar

SUSANNA ISERN

Missions especials

MAGIC ANIMALS

LA SENDA DELS VOLCANS

IL·LUSTRACIONS DE
CARLES DALMAU I NIL LÓPEZ

Estrella Polar

Estrella Polar

Títol original: *Magic Animals. Misiones especiales 1. La senda de los volcanes*

© del text: Susanna Isern, 2025

© de les il·lustracions: Carles Dalmau i Nil López, 2025

© de la traducció: Ariadna Ausió, 2025

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., Estrella Polar, 2025

Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: octubre del 2025

ISBN: 979-13-87782-66-5

Dipòsit legal: B. 15.971-2025

Imprès a Catalunya

El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribueixes a mantenir l'ecosistema esmentat viu i en creixement. A Grup62 agrai'm que ens ajudis a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció.

Adreça't a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessites fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Pots contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47.

Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb el propòsit d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

T'explicaré un secret. De vegades surto d'amagat de la casa dels animals perduts i m'endinso al bosc de sequoies. Quan estic segur que ningú no em mira, em converteixo en os i llavors comença el millor.

El que més m'agrada és enfilem-me als arbres per buscar ruscos secrets i fer un bon tiberi de mel. Sempre acabo envoltat d'abelles que no sé per què m'expliquen els seus problemes: que si una obrera és una gandula que no vol treballar, que si les plantes encara no han florit... I jo no sé pas què dir-los! També em diverteix alçar-me sobre les dues potes del darrere i rugir mentre em colpejo el pit

amb les urpes. Això sol espantar els esquirols i les mofetes, o potser no, perquè als primers els encanta utilitzar el meu cap com a trampolí per arribar a les branques més altes i les segones col·loquen el cul ben a prop meu per disparar els seus raigs fètids. I tot això ho fan entre rialletes; m'imagino que en el fons saben que soc inofensiu.

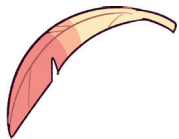

També soc molt dormilega, per això em puc quedar clapat a qualsevol lloc, encara que estigui fent alguna cosa superinteressant: al niu d'una òliba, en un camp de flors de colors, a sobre d'una roca incomodíssima, i fins i tot amb la grapa ficada en un pastís que s'estava refredant a l'ampit d'una finestra. Moltes vegades, la Yuna ha de fer ús del seu olfacte prodigiós per trobar-me i despertar-me.

Ui, espera, no posis aquesta cara. Ara m'adono que tot això t'agafa per sorpresa. Mira, em dic Èric Grizzly, visc a la vall de Blim amb els meus amics, la Yuna Wolf, el Nico Salamander, la Cloe Cat i l'Abi Bird. Vam néixer animals, però la nit del tro etern va tenir lloc un fet màgic i l'endemà ens vam despertar sent nens. Malgrat tot, això no va acabar aquí: més tard, amb el poder dels nostres amulets, ens vam convertir en Magic Animals, meitat nen, meitat animal, amb poders increïbles que ens ajudarien a protegir la nostra vall del malvat mag Otto i de la seva sequaç, l'Hela Crow.

El cas és que un dia jo m'havia entretingut fent una partida de cartes amb els talps (no els guanyo mai, i això

que ells no veuen un bou a tres passes) i, entre jugada i jugada, em vaig quedar fregit. Quan dormo acostumo a somiar amb pastissets de fruites del bosc i amb salmons del llac Cristall, però aquell dia vaig tenir un somni molt estrany i inquietant. Feia molta calor i jo anava caminant per una terra torrada coberta d'altres herbes grogues quan vaig sentir un tremolor a sota els peus. Al meu voltant van començar a córrer un munt d'animals que no havia vist mai. Estaven atemorits. Era un terratrèmol! De cop i volta, una enorme bretxa va partir la terra per la meitat. Al fons hi havia un arbre daurat; les seves fulles es desprenien d'una en una com si les estigués plorant. Semblava molt trist.

Em vaig despertar sobresaltat amb un castell de cartes sobre la panxa: mentre dormia, els talps havien fet de les seves. Jo crec que això que són curts de vista és una bola com una casa de pagès; em sembla que es fan passar per cecs per espiar les meves jugades tranquil·lament. Em vaig aixecar d'un salt i vaig córrer fins a la casa dels animals perduts; s'estava fent de dia i vaig suposar que tots estarien adormits. Quina va ser la meva sorpresa quan me'ls vaig trobar reunits a la sala d'estar.

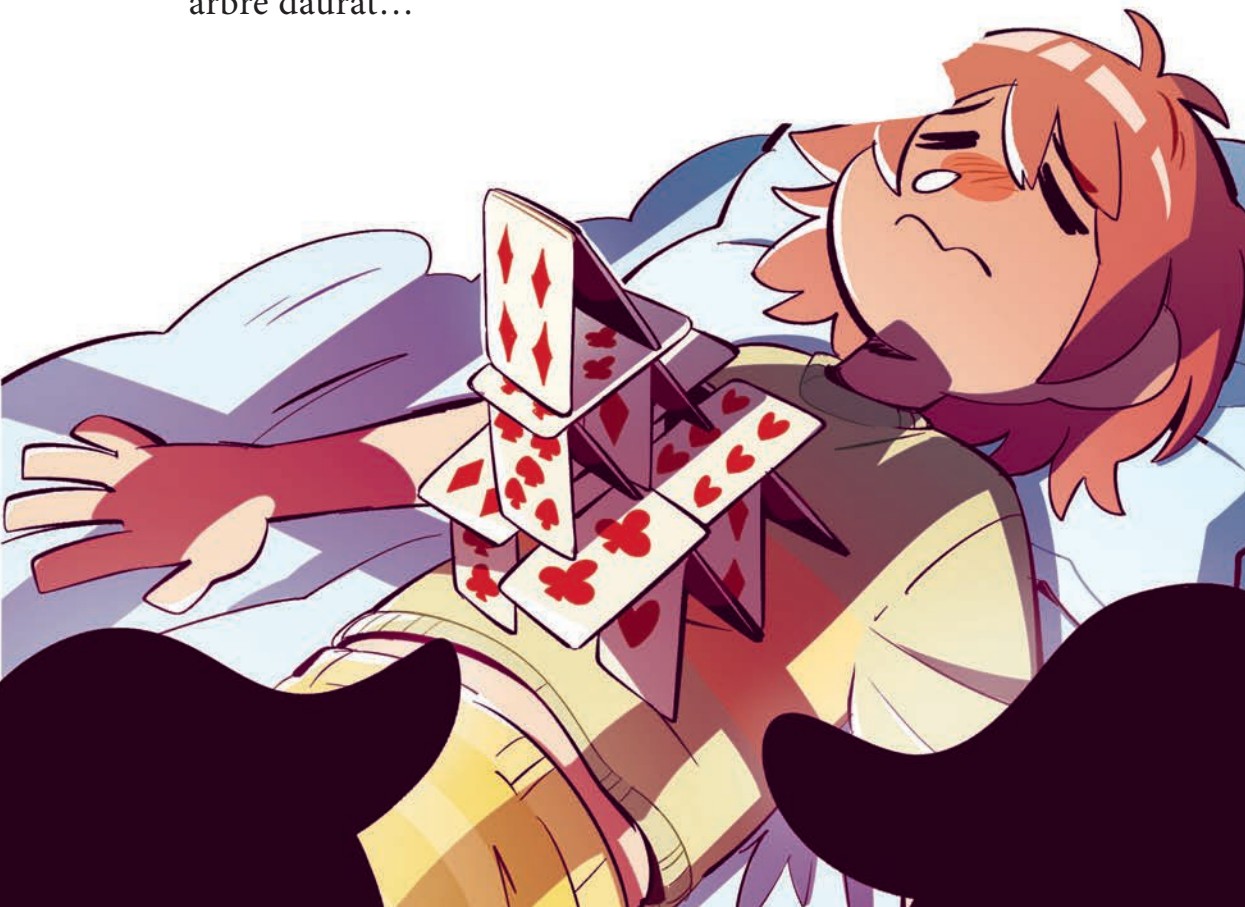
—Jo he somiat amb un riu molt llarg que s'assecava
—va dir el Nico.

—Jo he somiat que uns animals molt curiosos es
tornaven bojós —va recordar la Cloe.

—Jo he somiat que la lluna i el sol desapareixien —es va
lamentar la Yuna.

—Jo he somiat amb un cel molt fosc —va dir l'Abi.

—Doncs jo també he somiat una cosa inquietant
—vaig intervenir—, un terratrèmol espantós. I aquell
arbre daurat...

—Què has dit? —es va alarmar la Yuna—. Al meu somni també hi apareixia un arbre daurat que perdia les fulles.

La Cloe, l'Abi i el Nico es van sobresaltar.

—Al nostre també! —van exclamar alhora.

Què significava allò? Tots havíem tingut somnis estranys on hi apareixia un arbre del qual es desprenien fulles daurades. Per més que vam intentar trobar-hi una explicació, no vam poder. Al final vam arribar a la conclusió que es tractava d'una coincidència.

Fora d'això, el dia va transcórrer d'allò més normal. Aquell matí, a l'escola, el Nico la va fer grossa quan em va agafar dissimuladament els retoladors amb la llengua, la Cloe es va passar mitja hora parada a l'ampit de la finestra observant els ocells, l'Abi es va posar a cantar com un rossinyol mentre feia els exercicis de mates, la Yuna va començar a udolar quan va veure la foto de la lluna a la classe sobre el sistema solar i jo vaig trencar un parell de cadires en asseure'm amb massa força. En fi, res fora del comú.

A la tarda, la Yuna ens va delectar amb unes

magdalenes fetes amb farina d'escates de serp i decorades amb unes boles grosses de color marró.

—Són gotetes de xocolata? —va preguntar l'Abi.

—Més aviat diria gototes... —va corregir la Cloe.

—En realitat són boles d'escarabat piloter
—va informar la Yuna.

Ecs! Això volia dir que eren gotetes de caca? Vaig escopir una d'aquelles boles al vàter, que era sens dubte el lloc més indicat. En aquell moment vam rebre la crida.

